

สัตว์แพทย์สมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

พฤษภาคม ๒๕๑๘

เรียน นายสัตวแพทย์ ดร. ทิม พรรณศิริ

ตามจดหมายของท่านลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๑๘ ตามข้อข้องใจหลายประการ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับงบดุลของสมาคม ฯ และแสดงความหวังว่าคณะกรรมการบริหารของสมาคมคงจะได้แถลงรายละเอียดต่าง ๆ แก่สมาชิก ซึ่งท่านแจ้งว่า ยังมีอีกเป็นจำนวนมากที่มีความสงสัยเช่นเดียวกับท่านได้ทราบโดยทั่วกันด้วยนั้น ข้าพเจ้าในฐานะนายกสมาคมในปัจจุบันจึงเห็นควรที่จะตอบจดหมายของท่านในสัตว์แพทย์สาร เพื่อความแจ่มกระจ่างโดยทั่วถึงตามความประสงค์ของท่านดังต่อไปนี้

ตามที่ท่านกรุณาแจ้งว่าไม่ได้เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ เพราะไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุม และสงสัยว่าเหตุใดท่านจึงมิได้รับทั้ง ๆ ที่เป็นสมาชิกของสมาคมมาเป็นเวลาติดต่อกันกว่า ๒๐ ปีนั้น เจ้าหน้าที่ของสมาคมผู้มีหน้าที่ออกหนังสือได้ชี้แจงว่า ได้ส่งหนังสือเชิญประชุมถึงสมาชิกทุกท่าน สำหรับสมาชิกที่ปฏิบัติงานอยู่ในกรมปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่ยืนยันว่าได้นำไปใส่ไว้ในช่องรับหนังสือของกรม ฯ โดยครบถ้วนรวมทั้งของท่านด้วย แต่ก็ไม่สามารถชี้แจงได้ว่าเหตุใดท่านจึงมิได้รับ จึงได้แต่ขออภัยในความผิดพลาดที่หาสาเหตุไม่ได้ไว้ในที่นี้ด้วย

สำหรับข้อข้องใจของท่านเกี่ยวกับงบดุลนั้น ข้าพเจ้าได้ขอให้นายสัตวแพทย์หญิง ยวนดา พฤกษราช เภรัญญิก ๒ สมัยของสมาคมชี้แจง ซึ่งข้าพเจ้าขอสรุปเป็นคำถามคำตอบเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ คำถาม ตามงบดุลที่แถลง สมาคม ฯ มียอดเงินฝากประจำไว้กับธนาคาร ศรียุทธยาเป็นจำนวน ๙๐,๒๕๔.๘๕ บาท และมีพันธบัตรเงินกู้อีก ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๙๐,๒๕๔.๘๕ บาท แต่เหตุใดจึงได้รับดอกเบี้ยเพียง ๕,๓๒๙.๙๗ บาท

คำตอบ เดิมสมาคมมีพันธบัตรรัฐบาลอยู่ ๑๓๐,๐๐๐ บาท แยกเป็น ๒ ฉบับคือ ๓๐,๐๐๐ บาท ๑ ฉบับ และ ๑๐๐,๐๐๐ บาทอีก ๑ ฉบับ ต่อมาเมื่อมิถุนายน ๒๕๑๗ พันธ-

บัตรฉบับ ๓๐,๐๐๐ บาทครบกำหนดถ่ายถอนคืน ซึ่งจะซื้อเป็นพันธบัตรไว้ก็ก็ได้ แต่ต้อง
 ภายในเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ทางธนาคารชาติได้แจ้งมาให้ทางสมาคมทราบ แต่บังเอิญเป็น
 ระยะเวลาที่ สพ. ญ. ยวนตา ซึ่งเป็นเหรียญกษาปณ์ในขณะนั้นเดินทางไปประเทศเยอรมันนี และไม่มี
 ผู้ใดจัดการให้จนครบกำหนดหมดเวลาซื้อ พันธบัตรฉบับนี้จึงต้องถอนเงินคืนโดยมีดอกเบี้ย
 เป็นเงิน ๑,๑๙๓.๔๐ บาท สำหรับต้นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาทนั้น คณะกรรมการของ
 สมาคมในขณะนั้นได้มีมติให้นำเข้าฝากไว้กับธนาคารศรีอยุธยาในรูปฝากประจำ เพื่อไว้เป็น
 เงินทุนของสมาคมในงบดุลปีนี้ เงินจำนวนนี้จึงไปรวมอยู่ในบัญชีเงินฝากประจำ มีข้อที่
 ควรทราบในตอนนั้น คือ ดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลจะคิดให้ปีละ ๒ งวด คือ ๖ เดือนครึ่ง
 (ในอัตราในขณะนั้น ๗.๕%) แต่ดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารพานิชจะคิดให้เมื่อ
 ครบ ๑๒ เดือน

เงินฝากประจำของสมาคมในธนาคารศรีอยุธยานั้น มียอดเดิมอยู่ ๖๐,๒๕๔.๘๕
 บาท เมื่อรวมกับเงินพันธบัตรเดิม ๓๐,๐๐๐ บาทที่กล่าวข้างบน จึงเป็น ๙๐,๒๕๔.๘๕ บาท
 ตามที่ระบุไว้ในงบดุล แต่ดอกเบี้ยจากเงินจำนวนนี้มีได้รวมอยู่ในจำนวนเงินดอกเบี้ย
 ๕,๓๒๕.๘๗ บาทที่ปรากฏอยู่ในงบดุลนั้น เพราะธนาคารเพ็งคิดดอกเบี้ยจากยอดเงินฝากเดิม
 ๖๐,๒๕๔.๘๕ บาท เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ เป็นจำนวนเงิน ๔,๘๒๐.๐๐ บาท
 เนื่องจากเพ็งครบ ๑๒ เดือน และที่มิได้แจ้งไว้ในงบดุล ก็เพราะในวันที่ทำงบดุล (๖ ก.พ.
 ๒๕๑๘) ยังมีได้รับดอกเบี้ย ส่วนยอดเงินฝาก ๓๐,๐๐๐ บาทนั้น ยังไม่มีการคิดดอกเบี้ย
 เพราะยังฝากไม่ครบ ๑๒ เดือน

นอกจากเงินฝากประจำดังกล่าวมาแล้วนี้ สมาคมยังมีเงินฝากเพื่อเรียกอยู่ใน
 ธนาคารศรีอยุธยาอีกจำนวนหนึ่งสำหรับใช้ในกิจการของสมาคม ซึ่งมียอดไม่แน่นอน เพราะ
 มีการถอนและฝากอยู่เป็นประจำทุกเดือน เงินฝากเพื่อเรียกนี้ ธนาคารคิดดอกเบี้ยให้ ๓%
 แต่ สพ. ญ. ยวนตา แจ้งว่า ไม่ทราบวิธีการกำหนดเวลาคิดดอกเบี้ยที่แน่นอน ทราบแน่แต่
 ๓๐ เดือนกรกฎาคม ๒๕๑๗ ธนาคารคิดดอกเบี้ยให้ ๓๘๖.๕๗ บาท

ดังนั้น ดอกเบี้ยจำนวน ๕,๓๒๙.๙๗ บาท จึงเป็นดอกเบี้ยจากพันธบัตรและเงินฝาก ๓ จำนวนด้วยกัน คือ

ดอกเบี้ยพันธบัตร ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับระยะเวลา ๖ เดือน	๓,๗๕๐.๐๐ บาท
ดอกเบี้ยพันธบัตร ๓๐,๐๐๐ บาท งวดสุดท้ายก่อนครบกำหนดถ่ายถอน	๑,๑๙๓.๕๐ บาท
ดอกเบี้ยจากเงินฝากเพื่อเรียกธนาคารศรีอยุธยา	๓๘๖.๕๗ บาท
รวมเป็นเงิน	๕,๓๒๙.๙๗ บาท

ข้อที่ ๒ คำถาม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าใบสมัครสมาชิก ใบเสร็จรับเงิน และใบขอโฆษณาที่แถลงไว้ในที่ประชุมใหญ่มีจำนวน ๑,๖๙๗ บาท แต่ถ้าอ่านดูจากรายงานค่าใช้จ่ายของสมาคมในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๗ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ ได้มีค่าใช้จ่ายระบุไว้ว่า

ก. ค่าใบเสร็จรับเงิน ๒๐ เล่ม เป็นเงิน	๓๐๐ บาท
ข. ค่าใบสมัครสมาชิก, ค่าโฆษณา	<u>๖๘๐ บาท</u>
รวม	<u>๙๘๐ บาท</u>

แต่ที่แถลงไว้ในที่ประชุมใหญ่มีจำนวน ๑,๖๙๗ บาท ซึ่งแตกต่างกัน ๗๑๗ บาท ไม่ทราบว่ามีมาจากไหน

คำตอบ เற்றுญิกได้ นำ รายละเอียด รายงานที่แถลงในที่ประชุมใหญ่ จำนวน ๑,๖๙๗ บาท มาให้ข้าพเจ้าดูพร้อมทั้งแจ้งว่าได้คัดตัวเลขผิดไป ๑ แห่ง เพราะเป็นลายมือเขียนค่อนข้างหวัดเป็นเหตุให้อ่านผิด คือ รายงานในข้อ ข. ๖๘๐ บาทนั้น ความจริง คือ ๖๕๐ บาท และมีรายจ่ายย่อยอีกหลายรายการ ซึ่งทั้งหมดปรากฏดังต่อไปนี้

รายจ่ายในเดือนตุลาคม	ค่าใบเสร็จ	๓๐๐ บาท
	ค่าใบสมัคร, ค่าโฆษณา	๖๕๐ บาท
รายจ่ายในเดือนกันยายน	ค่าสมุดจดชื่อสมาชิก ๒ เล่ม	๒๓ บาท
	ค่าฟิล์มถ่ายรูป ๑ ม้วน (ในวันอภิปราย พิ. ซี.)	๒๔ บาท

รายจ่ายในเดือนพฤษภาคม ค่าสูจิบัตร ๓๐๐ เล่ม วันต้อนรับ

บัตรติด ๔๐๐ บาท

ค่าบัตรเชิญ ๕๐๐ แผ่น งาน

ต้อนรับบัตรติด ๓๐๐ บาท

รวม ๑,๖๙๗ บาท

รายละเอียดดังกล่าวนี้มีปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๑๗ วันศุกร์ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๗ เพราะฉะนั้นที่ท่านแจ้งว่าได้ตัวเลขมาจากรายงานค่าใช้จ่ายในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๗ จึงคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง อย่างไรก็ดี เற்றுญิกได้ขอภัยซึ่งมิได้ใส่รายละเอียดทั้งหมดไว้ในงบดุล เพราะเห็นว่าอยู่ในหมวดค่าพิมพ์เช่นเดียวกัน ยกเว้นค่าฟิล์มและค่าสมุดลงชื่อสมาชิกซึ่งเห็นว่าเป็นเงินจำนวนเล็กน้อย แต่ก็ได้มีรายละเอียดแจ้งไว้ในบัญชี

ข้อที่ ๓ คำถาม ค่าเขียนเรื่องที่แถลงไว้ในงบดุลว่า จ่ายค่าเขียนเรื่องปี ๒๕๑๖ (เล่ม ๒, ๓ และ ๔) จำนวน ๓,๐๐๐ บาท ทำไมจึงมาตั้งบไว้ในปี ๒๕๑๗ ทั้ง ๆ ที่ได้ส่งมาเป็นเวลา ๑ ปีแล้ว และน่าจะรวมอยู่ในงบดุลปี ๒๕๑๖ ถ้าหากจะมีค้างก็ควรจะเป็นเล่ม ๔ เล่มเดียว แต่ทำไมถึงมีเล่ม ๒ และ ๓ ด้วย

คำตอบ เรื่องนี้ สพ. ญ. ยวนตา เற்றுญิกของสมาคมได้ชี้แจงว่า เหตุที่นำค่าเขียนเรื่อง (เล่ม ๒, ๓, ๔ ปี ๒๕๑๖) มาจ่ายในงบดุลปี ๒๕๑๗ ก็เพราะในปี ๒๕๑๖ ไม่มีเงินจ่าย และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ท่านได้รับเลือกเป็นกรรมการสมาคมปี ๒๕๑๖ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๖ ซึ่งปีนั้นมีการเลือกตั้งกรรมการถึง ๒ ครั้งเนื่องจากครั้งแรกเป็นโมฆะทำให้คณะกรรมการในปีนั้นใช้เวลาปฏิบัติงานจริง ๆ เพียง ๔ เดือนเท่านั้น เมื่อท่านได้รับเลือกให้เป็นற்றுญิกของสมาคมจากผลของการประชุมครั้งที่ ๑ ของคณะกรรมการสมาคมในปีนั้นเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๑๖ ก็ได้เริ่มติดตามเรื่องการเงินของสมาคมในทันที (เพราะมีมติกรรมการมอบงานกันแต่อย่างใด) และได้พบว่า สมาคมมีเงินอยู่ ๑๐,๑๒๑.๒๗ บาท และตกไว้กับคลังของกรมปศุสัตว์ ซึ่งเวลาจะเบิกจ่ายหรือนำฝากเงินจะต้องทำเรื่องผ่านเลขาธิการ

กรม, หัวหน้าแผนกเงิน, และรองอธิบดีฝ่ายธุรการ ทำให้ไม่สะดวกในการปฏิบัติงาน และที่สำคัญก็คือ ทำให้สมาคมขาดรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝาก ถ้าหากจะได้ฝากเงินจำนวนนี้ไว้กับธนาคารพานิช ท่านจึงได้ขออนุมัติคณะกรรมการสมาคม ถอนเงินจากคลังกรมไปฝากไว้กับธนาคารกรุงศรีอยุธยา แต่ในขณะเดียวกัน สมาคมก็มีรายจ่ายตกค้างยังมีได้ชำระอยู่แล้ว คือ

ก. ค่าพิมพ์สัตว์แพทยสาร เล่ม ๒	๕,๕๗๕.๐๐ บาท
ข. ค่าพิมพ์ซอง ๕,๐๐๐ ซอง	๑,๐๐๐.๐๐ บาท
ค. ค่าเงินเดือนเจ้าหน้าที่	๕๐๐.๐๐ บาท
ง. ค่าแสตมป์, สมุด, ดินสอ	๑๓๒.๕๐ บาท
รวมเป็นเงิน	๗,๒๐๗.๕๐ บาท

เพราะฉะนั้น เมื่อจ่ายหนี้สิน ๔ รายการนี้ไปแล้ว สมาคมจึงมีเงินเหลืออยู่ในธนาคารเพียง ๒,๙๑๓.๗๗ บาท ทำให้คณะกรรมการ ซึ่งมี ศ.จ. เชื้อ ว่องส่งสาร เป็นนายกสมาคม วิทกว่าสมาคมจะไปไม่รอด เกร็ดฎีกจึงต้องหาทางตัดรายการจ่ายในปีนั้นให้น้อยลงด้วยการชลดหนี้สินไว้ก่อน และหาทางนำเงินเข้าสมาคมให้มากที่สุด ครั้งแรกท่านตั้งใจจะขอจ่ายค่าเขียนเรื่อง แต่ที่ประชุมกรรมการไม่เห็นด้วย จึงทำให้ไม่สามารถที่จะตัดรายการลงไปได้นอกจากเพียงชลดไว้ก่อนเท่านั้น ยิ่งกว่านั้น คณะกรรมการคณะนั้นซึ่งมีเวลาทำงานเพียง ๕ เดือน ยังจะต้องออกสัตว์แพทยสารอีกถึง ๓ เล่ม จึงต้องคิดหาทางต่าง ๆ นา ๆ ที่จะหาเงินมาเข้าสมาคมให้มากที่สุด ในที่สุดก็ตกลงใช้วิธีเชิญชวนบรรดาเพื่อนร่วมอาชีพให้เข้าเป็นสมาชิกตลอดชีพของสมาคมด้วยวิธีการผ่อนส่ง จึงทำให้ได้เงินมามากพอ และเงินจำนวนนี้ ในเดือนมกราคม ๒๕๑๗ คณะกรรมการซึ่งใกล้จะหมดวาระลง ก็ได้ลงมติให้นำเข้าฝากประจำเสียทั้งหมดเพื่อจะได้เป็นเงินทุนถาวรของสมาคม โดยจะใช้แต่เพียงดอกเบี้ยในการดำเนินงานในปี ๒๕๑๗ สพ. ญ. ยวนตาก็ได้รับเลือกให้เป็นเกร็ดฎีกของสมาคมอีก จึงจำเป็นต้องรับจ่ายหนี้สินค่าเขียนเรื่องซึ่งตกค้างอยู่ (เดิมจ่ายหน้าละ ๑๒ บาท แต่เมื่อเกร็ดฎีกนำเรื่องนี้เข้าหารือในที่ประชุม คณะกรรมการก็ได้ลงมติให้ลดลงเหลือหน้าละ

๑๐ บาท) ฉะนั้น รายจ่ายค่าเขียนเรื่องเล่ม ๒, ๓ และ ๔ จึงต้องนำมาแถลงในงบดุลของปี ๒๕๑๗ เรื่องนี้ จะสอบถามผู้เขียนเรื่องเล่ม ๒, ๓, และ ๔ ปี ๒๕๑๖ ได้ว่า ได้รับเงินค่าเขียนเรื่องเมื่อใด (นางสาวทิพย์วิภา รัตนโอฬาร เป็นผู้จัดส่ง)

ข้อที่ ๔ คำถาม สำหรับค่าเขียนเรื่องในปี ๒๕๑๗ ที่ได้แถลงไว้ในงบดุลจำนวน ๑,๘๕๐ บาท ขอรทราบว่าเป็นยอดที่จ่ายไปแล้วหรือยังไม่ได้จ่าย และถ้ามีการชักช้าในการจ่ายขอรทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด

คำตอบ เรื่องนี้เหรียญกิตติ์แจ้งว่า ค่าเขียนเรื่องเล่ม ๑, ๒, ๓ ของปี ๒๕๑๗ เพิ่งมาเบิกจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ โดยเหรียญกิตติ์ตัดยอดเงินไว้ แล้วให้เจ้าหน้าที่ของสมาคมทยอยส่งให้ผู้เขียน เหตุที่ล่าช้าเพราะในปี ๒๕๑๗ มีการเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่ของสมาคม ทำให้สมาคมไม่มีผู้ปฏิบัติงานทางธุรการอยู่เกือบ ๒ เดือน และในที่สุดได้จ้างเจ้าหน้าที่พิเศษเข้ามาทำงาน ทำให้งานไม่ติดต่อกัน บรรณาธิการต้องรวบรวมรายชื่อผู้เขียนเรื่องและยอดเงินมาให้ ในเรื่องนี้ เหรียญกิตติ์แจ้งว่าได้กำชับเจ้าหน้าที่ให้จัดส่งแล้ว แต่บางท่านก็ตามตัวยากและไม่สามารถจะฝากไว้กับใครได้ เพราะผู้เขียนเรื่องจะต้องเซ็นชื่อรับเงิน จึงขอถือโอกาสแจ้งให้ผู้เขียนเรื่องในเล่ม ๑, ๒, ๓ ของปี ๒๕๑๗ ที่ยังมีได้รับเงิน โปรดทวงมาได้หรือมารับเงินได้ สำหรับต่างจังหวัดได้รณาคติไปแล้ว ยังคงเหลือแต่ในกรุงเทพฯ เพียง ๒-๓ ท่านเท่านั้น (นางสาวขวัญทอง พรหมณะ เป็นผู้ติดตามจ่ายเงิน)

ข้อที่ ๕ คำถาม ในการจัดพิมพ์สัปดาห์สัปดาห์เฉพาะเล่ม ๑, ๒, และ ๓ ของปี ๒๕๑๗ มีค่าใช้จ่ายรวม ๑๘,๓๗๖ บาท ซึ่งเมื่อรวมกับค่าแสดงฉบับส่งหนังสือ ๑,๓๕๐ บาท และค่าเขียนเรื่องอีก ๑,๘๕๐ บาท ก็จะเป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๒๑,๖๐๖ บาท แต่สมาคมมีรายรับจากค่าโฆษณาเพียง ๑๐,๗๕๐ บาท นั่นก็คือสมาคมขาดทุน ๑๐,๘๕๖ บาท และในฐานะที่ท่านผู้ถามเคยเป็นบรรณาธิการสัปดาห์สัปดาห์มาก่อนในอดีต และสามารถจัดทำหนังสือมีกำไรเข้าสมาคมได้ทุกปี จึงใคร่ทราบว่าคุณกรรมการชุดนี้จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร จึงจะทำให้มีกำไรมาใช้จ้างเจ้าหน้าที่ของสมาคมได้ แทนที่จะขาดทุนเช่นปีที่แล้ว (และปีก่อน ๆ นิดด้วย)

คำตอบ เรื่องนี้ น่าจะเกี่ยวกับข้าพเจ้าโดยตรง แต่ท่านเหรียญก็ได้กรุณาช่วยชี้แจงว่า ค่าโฆษณาที่ได้รับตามงบดุลปี ๒๕๑๗ นั้น ยังเก็บไม่หมด เพิ่งเก็บได้ ๒ เล่มกว่า ยังเก็บไม่ได้อีกกว่า ๑ เล่ม (เล่ม ๔ เพิ่งออกเดือนกุมภาพันธ์ ๑๕๑๘) ฉะนั้น ยอดเงินค่าโฆษณาที่ควรได้รับจึงขาดไปอีกประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่เดิมนั้น การเก็บค่าโฆษณาได้จ้างเจ้าหน้าที่พิเศษโดยคิดให้ ๒๐% ของเงินค่าโฆษณา ทำให้การเก็บคล่องตัว เมื่อมาถึงเล่ม ๓ ของปี ๒๕๑๗ ที่ประชุมใหญ่จึงพิเศษ โดยให้ถือเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สมาคม ทำให้การเก็บเงินไม่คล่องตัวเท่าที่ควร เพราะเจ้าหน้าที่ใหม่ยังไม่รู้จักสถานที่ ประกอบกับมีเวลาน้อยเพราะในระยะหลัง ๆ หนึ่งงานของสมาคมมีมากขึ้น

และท่านเหรียญยังได้กรุณาชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันจำนวนพิมพ์ของสัตว์แพทยสารได้เพิ่มขึ้น จำนวนยกของแต่ละเล่มก็มากขึ้น กระดาษและค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ก็แพงขึ้น แต่ราคาขายยังคงเดิม และการเก็บเงินจากสมาชิกก็ยังคงเท่าเดิม เพราะฉะนั้น จะเปรียบกับเมื่อท่านผู้ถามเป็นบรรณาธิการเห็นจะไม่ได้ แต่แม้กระนั้น เหรียญก็ยืนยันว่าสมาคมมิได้ขาดทุนตามที่ท่านผู้ถามเข้าใจ เพราะเท่าที่ท่านค้นดูได้ปรากฏว่า ในปี ๒๕๑๔ สมาคมขาดทุน ๘,๕๖๖.๕๐ บาท ในปี ๒๕๑๕ ขาดทุน ๑๙๒.๗๔ บาท แต่ในปี ๒๕๑๖ สมาคมมีกำไร ๒๖,๕๔๘.๓๗ บาท และในปี ๒๕๑๗ มีกำไร ๙,๕๔๒.๗๒ บาท ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะเราได้จากสปอนเซอร์มากขึ้นก็ได้

สำหรับคำแนะนำของท่านที่เห็นควรจ้างพนักงานบัญชีมาทำการตรวจสอบบัญชีของสมาคมทุกปีนั้น เป็นความคิดที่ถูกต้องอย่างยิ่ง และข้าพเจ้าขอรับไว้พิจารณาด้วยความขอบคุณ

สำหรับข้อคิดเห็นของท่านในเรื่องการเลือกตั้งนายกและคณะกรรมการของสมาคมว่าเท่าที่ปฏิบัติมานั้น เนื่องจากท่านทราบว่ามีสมาชิกร่วมประชุมน้อยมาก นายกและคณะกรรมการจึงหาใช้ตัวแทนของสมาชิกโดยแท้จริงไม่นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในเมื่อยังไม่ มีข้อบังคับของสมาคมเป็นอย่างอื่น เราก็จำเป็นต้องอาศัยข้อบังคับของสมาคมเท่าที่มีอยู่ ซึ่งกำหนดว่า เมื่อมีสมาชิกร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๔๐ นาย ก็ให้ถือได้ว่าเป็นที่ประชุม

อย่างไรก็ดี ในขณะที่ สมาคมก็กำลังดำเนินการแก้ไขข้อบังคับของสมาคมอยู่ ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้เสนอข้อคิดเห็นของท่านอันนี้ให้คณะกรรมการแก้ไขข้อบังคับรับไปพิจารณาด้วยแล้ว รวมทั้งข้อเสนอกที่ท่านเห็นควรให้มีการเลือกตั้งทางไปรษณีย์ด้วย ซึ่งความจริงเรื่องนี้ก็ได้มีอยู่แล้วในข้อบังคับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่เท่าที่ยังไม่มีผู้ใดนำมาใช้ ก็คงจะเป็นเพราะได้พิจารณาถึงผลที่จะได้รับ เป็นต้นว่า ครั้งหนึ่งคณะกรรมการบริหารของสมาคมได้เคยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกทั่วประเทศ ปรากฏว่าได้รับตอบมาไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ทำให้ไม่สามารถสรุปข้อคิดเห็นอย่างใดได้ และเสียเวลาเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าในนามของคณะกรรมการสมาคม ฯ ขอขอบพระคุณในความซื่อสัตย์ของท่าน และจะปฏิบัติหน้าที่อย่างดีที่สุดเท่าที่เวลาและโอกาสจะอำนวย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สกล โรหิตะโยธิน

(นายสัตวแพทย์สกล โรหิตะโยธิน)

นายกสมาคม ฯ